

- 2) Toinen, toissijainen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vaikka katsottaisiin, että kyseessä oleva tukijärjestelmä ei ole voimassa oleva tukijärjestelmä, komissiolla ei ollut oikeutta ulottaa tutkintaansa yli kymmenen vuotta 25.11.1998 edeltäneeseen ajanjaksoon; komissio esitti kyseisenä päivänä Ranskan viranomaisille tietopyynnön. Asetuksen N:o 2015/1589 17 artiklassa nimittäin säädetään, että vain komission toimet tai jäsenvaltion komission pyynnöstä toteuttamat toimet keskeyttävät kymmenen vuoden vanhentumisajan. Näin ollen kantajat katsovat, että komissiolla ei ollut oikeutta ulottaa tutkintaansa 25.11.1998 edeltävään aikaan.

Kanne 15.5.2017 – Buck-Chemie v. EUIPO – Henkel (wc-raikastimen kuvaus)

(Asia T-296/17)

(2017/C 239/64)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann und C. Gehweiler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1663618-0003

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 2113/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan ja muun osapuolen korvaamaan kantajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 62 ja 63 artiklaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan a alakohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohtaa on rikottu
- asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 29.5.2017 – Martinair Holland v. komissio

(Asia T-323/17)

(2017/C 239/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Smeets)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan ja Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä (asia AT.39258 – Lentorahti) 17.3.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 1742 final kokonaisuudessaan ensimmäisen kanneperusteen mukaisesti mielivaltaisen kohtelun kiellon rikkomisen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen perusteella; toisen kanneperusteen mukaisesti (ensisijaisesti) Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevilta lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville lentokentille tapahtuvan lentoliikenteen osalta tuomiovallan puuttumisen perusteella; tai
- kumoamaan toisen kanneperusteen mukaisesti (toissijaisesti) riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan siltä osin kuin näissä säännöksissä katsotaan, että kantaja syyllistyi kilpailusääntöjen rikkomiseen Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevilta lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville lentokentille tapahtuvan lentoliikenteen osalta; ja
- kumoamaan kolmannen kanneperusteen mukaisesti riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 1 artiklan 4 kohdan d alakohdan siltä osin kuin kyseisissä säännöksissä todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, joka sisältyi provisioiden puuttumiseen; ja
- velvoittamaan komission korvaamaan tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaan tai osittain.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu mielivaltaisen kohtelun kiellon rikkomiseen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen
 - Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä rikotaan mielivaltaisen kohtelun kieltoa, kun siinä jätetään päätösoosan ulkopuolelle sellaisia yrityksiä, jotka päätöksen perusteluosan mukaan ovat osallistuneet samaan käyttäytymiseen kuin ne, joille riidanalainen päätös on osoitettu.
 - Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun siinä määrätään kantajalle seuraamuksia kilpailusääntöjen rikkomisesta ja määrätään sille sakkoja sekä asetetaan se siviilioikeudelliseen vastuuseen ja samalla jätetään päätösoosan ulkopuolelle sellaisia yrityksiä, jotka päätöksen perusteluosan mukaan ovat osallistuneet samaan käyttäytymiseen kuin ne, joille riidanalainen päätös on osoitettu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu toimivallan puuttumiseen Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevilta lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville lentokentille tapahtuvan lentoliikenteen osalta.
 - Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä tukeudutaan virheellisesti olettamaan siitä, että Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevilta lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville lentokentille tapahtuvaa lentoliikennettä koskeva yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen pantiin täytäntöön Euroopan talousalueella.
 - Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä tukeudutaan virheellisesti olettamaan siitä, että Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevilta lentokentiltä Euroopan talousalueella sijaitseville lentokentille tapahtuvaa lentoliikennettä koskevalla yhtenä kokonaisuutena pidettävällä ja jatkettulla kilpailusääntöjen rikkomisella oli välitön, huomattava ja ennakoitavissa oleva vaikutus kilpailuun Euroopan talousalueella.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja ilmeiseen arviointivirheeseen sillä perusteella, että provisioiden puuttumista pidettiin rikkomisen erillisenä osatekijänä.
 - Kantaja väittää, että ne kaksi olettamaa, joihin riidanalaisessa päätöksessä tukeudutaan, kun siinä määritellään provisioiden puuttuminen rikkomisen erilliseksi osatekijäksi, ovat kyseisen alan taloudellisen ja sääntelyä koskevan asiayhteyden valossa ristiriitaisia.
 - Kantaja väittää myös, että provisioiden puuttuminen ei ole erotettavissa polttoaine- ja turvalisiä koskevista käytännöistä eikä sitä voida pitää rikkomisen erillisenä osatekijänä.